

23. Maturitná Otázka

A) Logické obvody (Hardvérová časť)

Boolová Algebra

- Zahŕňa logické funkcie, ktoré sa využívajú v informatike a elektrotechnike.
- Na základe týchto funkcií sa vytvárajú logické hradlá, z ktorých sú zostavené tranzistory, integrované obvody a procesory.
- Boolová algebra využíva binárnu sústavu.
- Premenné v boolovej algebre teda môžu nadobúdať hodnoty 0 alebo 1.
- Vstupné hodnoty premenných a výslednú hodnotu funkcie zapisujeme do **pravdivostnej tabuľky**.
- Vstupné hodnoty označujeme ako nezávislé premenné, výstupnú hodnotu označujeme ako závislo-premennú.

Negácia

– Je najjednoduchšou boolovskou operáciou, pri negácii nadobúda premenná opačnú hodnotu.

– Pravdivostná tabuľka:

x	f(x)
0	1
1	0

– Negácia sa označuje rovnou vodorovnou čiarou nad premennou.

$$\overline{X}$$

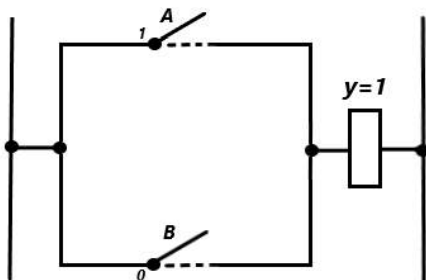
Logický súčet

– Je operácia disjunkcie (zjednotenie).

– Býva tiež označovaná

$$\underbrace{y = A + B}_{\substack{\uparrow \\ \text{Disjunkcia} \quad \downarrow \\ \text{Premenné}}}$$

– Schematicky ju môžeme znázorniť takto:

A	B	y
0	0	0
1	0	1
0	1	1
1	1	1

– Pre operáciu logického súčtu je charakteristická spojka alebo.

A OR B

A + B

A alebo B

A ∨ B

Logický súčet

– Je operácia konjunkcie alebo prieniku, označuje sa aj takýmto znakom $\wedge$.

– Pre logický súčin sú typické spojky a, aj, i.

A ∧ B

A & B

A · B

A AND B

– Výsledná hodnota funkcie je jedna len vtedy, ak všetky nezávislé premenné majú hodnotu 1.

A	B	Y
0	0	0
1	0	0
0	1	0
1	1	1

Ďalšie Boolovské funkcie

NAND (Negovaný súčin)

– Funkcia NAND má hodnotu 1, ak aspoň 1 nezávislá premenná má hodnotu 0.

A	B	Y
0	0	1
1	0	1
0	1	1
1	1	0

NOR (Negovaný súčet)

– Funkcia NOR má hodnotu 1, ak všetky vstupy majú hodnotu 0.

A	B	Y
0	0	1
1	0	0
0	1	0
1	1	0

XOR (Exkluzívny súčet)

– Funkcia XOR má hodnotu 1, ak vstupy majú rozdielne hodnoty.

A	B	Y
0	0	0
1	0	1
0	1	1
1	1	0

Karnaughové mapy

- Slúži na zjednodušený zápis funkcie.
- Aby bola mapa karnaughovou mapou musí spĺňať tieto podmienky:
  1. Karnaughová mapa má toľko políčok koľko má pravdivostná tabuľka riadkov (2^n). n =počet vstupov
  2. V Karnaughovej mape musí existovať 1 bunka, v ktorej majú všetky nezávislé vstupy hodnotu 0.
  3. V Karnaughovej mape musí existovať 1 bunka, v ktorej majú všetky nezávislé vstupy hodnotu 1.

4. Pre každý nezávislý vstup musí platiť, že pre polovicu buniek Karnaughovej mapy má vstup hodnotu 0 a pre polovicu buniek Karnaughovej mapy má vstup hodnotu 1.

2 spôsoby zápisu Karnaughovej mapy

Aritmetický zápis

	A ^B	0	1
0		0	0
1		0	1

Zápis pomocou svoriek

	<u>B</u>	
	0	0
A	0	1

- Do Karnaughovej mapy zapisujeme hodnotu funkcie, nie hodnotu vstupov.

Preklápacie obvody

- Je to obvod, ktorý sa dokáže dostať zo stavu 0 do stavu 1 a naopak.

1. Monostabilný

- Má stabilný iba jeden stav, ak mu dáme povel (impulz), preklopí sa do opačného stavu a po určitom čase sa vráti do svojho stabilného stavu.

- Napríklad: svetlá vchodoch bytovke sú v stabilnej 0, po stlačení vypínača sa dajú do stabilnej 1 a po určitom čase sa vrátia do stabilnej 0 (zhasnú) a infrasnímač.

2. Bistabilný

- Má stabilné oba stavy, ak je v nule a dostane povel, preklopí sa do jednotky a na ďalší povel sa preklopí do nuly.

- Napríklad: mikrospínač na televízory.

3. Astabilný

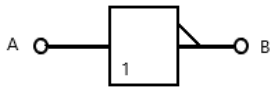
- Tento klopný obvod nemá stabilný ani jeden stav a preklápa sa z 0 do 1 alebo z 1 do 0.

- Napríklad: blikač na bicykli.

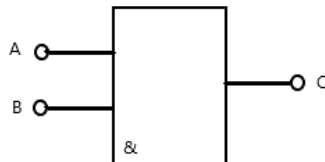
Hradlá

- Sú základnými stavebnými prvkami logických obvodov.
- Každé hradlo má vstupy a jeden výstup.
- Pokiaľ hradlo funguje správne, jeho výstupná hodnota je závislá iba na vstupoch a môžeme ju popísať ako jednu zo základných funkcií boolovej algebry.

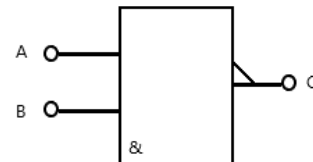
1. Negácia

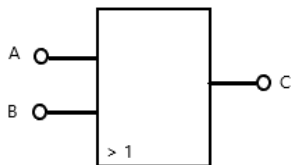
2. AND

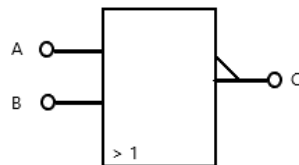
3. NAND

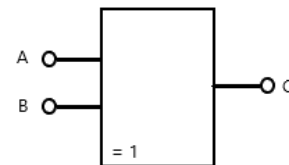
4. OR

5. NOR

6. XOR

B) Programovanie (Softvérová časť)

Programovanie

Programovacie jazyky

- Programovacie jazyky sú jazyky, ktoré slúžia k tvorbe počítačových programov.
- Možno ich rozdeliť z mnohých hľadísk.
- Najčastejšie sa však delia takto:

1. Programovacie jazyky nižšej úrovne

- Sú primitívne jazyky, ktorých príkazy sú zhodné s príkazmi procesora. To znamená, že procesor vykonáva presne tie inštrukcie, ktoré programátor napíše.
- Tieto jazyky sú závislé na svojom procesore a sú neprenositelné na iný nepríbuzný procesor (napríklad: program z 386-ty na Pentiu pôjde, ale na Atari s procesorom Motorola už nie).
- V praxi to vyzerá tak, že programátor musí vypisovať každý detail a aj jednoduchý program má neúmerne zložitý zdrojový kód.
- Na druhej strane sa takto programátor dostane i k funkciám počítača ku ktorým sa pomocou vyššieho programovacieho jazyka nedostane.
- Patrí sem jazyk symbolických adries ASSEMBLER a strojový kód (to je to čo vidíme, keď sa nám podarí natiahnuť obsah .exe súboru do textového editora).

2. Programovacie jazyky vyššej úrovne

- Problémovo orientované programovacie jazyky.
- Ich zdrojový kód je oveľa zrozumiteľnejší, jeho štruktúra je logická a nie sú závislé na type procesora, či strojových princípoch počítača.
- Patria sem všetky programovacie jazyky okrem ASSEMBLERA, napríklad: Pascal, Basic, Fortran, Prolog, Algol, Imagine, C++, C#, Java a iné.
- Často sa uvádza, že jazyk C je akýmsi prechodom medzi nižšími a vyššími programovacími jazykmi, ale bližšie má k vyšším.

- Podľa spôsobu prekladania programu delíme programovacie jazyky na:

1. Interpretované programovacie jazyky

- Sú programovacie jazyky, ktoré sa prekladajú do strojového kódu priebežne, po riadkoch, teda po jednotlivých príkazoch. Takto preložené príkazy sa hneď aj vykonávajú, preto je vykonávanie programov v interpretovaných programovacích jazykoch pomalšie.

2. Kompilované programovacie jazyky

- Tieto jazyky sú prekladané do strojového kódu pomocou kompilátora, ktorý neprekladá každý príkaz samostatne, ale preloží celý zdrojový kód naraz a vytvorí z neho spustiteľný exe súbor a až potom sa tento exe súbor spustí a my vidíme čo sme naprogramovali.

- Ďalej môžeme programovacie jazyky rozdeliť na:

1. Štruktúrované programovacie jazyky

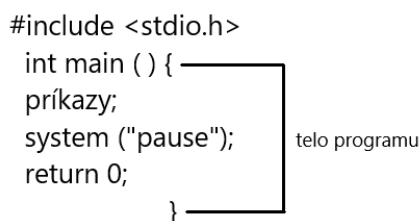
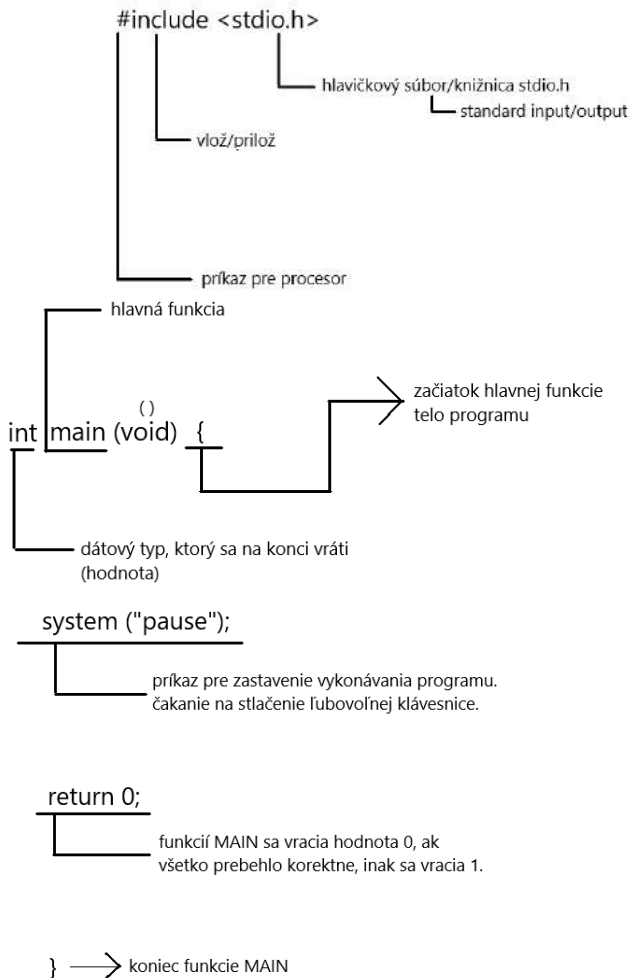
- Využívajú programové štruktúry, ktoré sa dajú graficky znázorniť pomocou štrukturogramov. Tieto štruktúry vytvárajú nemennú kostru celého programu, tvoria telo hlavnej časti programu a aj telá vnorených podprogramov. U týchto programovacích jazykoch nie je možné vytvárať vlastné dátové štruktúry.

2. Objektovo orientované programovacie jazyky

- Pracujú s objektami, ktoré obsahujú premenné a s nimi súvisiace funkcie. Majú svoje vlastnosti alebo zdedené vlastnosti a komunikujú s ostatnými objektami.

Programovacie jazyky C

- Jazyk C je štruktúrovaný kompilovaný programovací jazyk.
- Programovací jazyk vyššej úrovne.
- Základná štruktúra programu DEV C++

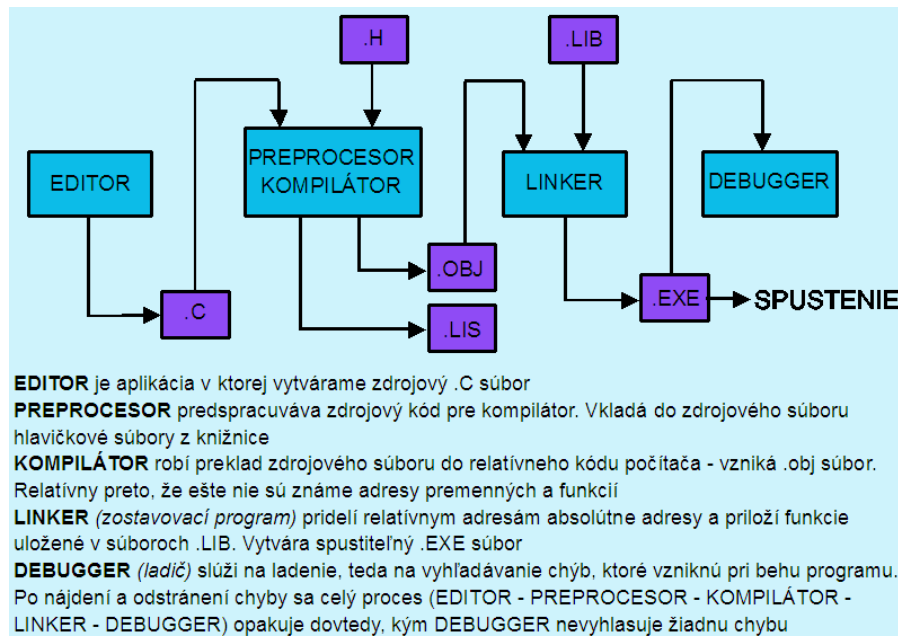
```
printf ("Ahoj, ako ide zivot");
```

Jazyk C

- Jazyk C je univerzálny štruktúrovaný programovací jazyk.
- Bol navrhnutý a implementovaný pod operačným systémom UNIX a takmer celý UNIX je aj v C-čku napísaný. Na UNIX sa ale nijako neviaže a neviaže sa ani na žiadne hardvérové alebo softvérové vybavenie počítača (hovoríme že je MULTIPLATFORMNÝ).

- Jazyk C je jazykom kompilovaným.
- Priebeh kompilácie súboru. Ako prebieha kompilácia, od zdrojového kódu napísaného v nejakom vhodnom editore (odporúčam DEV C++) až po spustiteľný EXE súbor, je znázornené na obrázku.

- Tento jazyk patrí k štruktúrovaným programovacím jazykom, čo znamená že využíva iba dané údajové štruktúry nie je možné v ňom vytvárať objekty z reálneho sveta.

Základné pojmy a zásady v jazyku C

- C-čko je **case sensitive jazyk**, z toho vyplýva že **rozlišuje malé a veľké písmená**. V praxi to znamená, že premenná, Premenna a PREMENNA sú tri rôzne identifikátory.
- **Kľúčové slová jazyka C** (napr. if, while, register....) **MUSIA** byť písané **malými písmenami**. Ak sú písané veľkými písmenami alebo kombináciou veľkých a malých písmen, neberú sa ako príkazy ale ako identifikátory.
- Zdrojový súbor .c ktorý je vytvorený v editore je nutné dopĺňať o **hlavičkové a zdrojové súbory**. Hlavičkové súbory sú súbory, ktoré obsahujú štandardné funkcie vstupu/výstupu, matematické funkcie, operácie na úpravu textových reťazcov a podobne. Tieto súbory .h používame najčastejšie. Vkladáme ich príkazom #include, napríklad #include<stdio.h>
- **Biele znaky** (white spaces) sú znaky, ktoré sú dôležité ale na obrazovke ich nevidíme. Sú to tzv. oddeľovacie znaky ako medzera, tabulátor, nový riadok, nová stránka, návrat na začiatok riadka a pod.
- **Komentáre** sú dôležitou súčasťou zdrojového kódu, pretože sprehradňujú program. Komentár slúži k tomu aby sa v našom zdrojovom kóde vyznal ktokoľvek cudzí alebo i my sami, keď sa k tomuto programu vrátíme po nejakú časť. Komentár môže byť jednoriadkový //toto je jednoriadkový komentár, alebo viac riadkový /* toto je viac riadkový komentár, ktorý môže byť ľubovoľne dlhý */.

Dátové typy

Premenná

- Premenná je miesto v pamäti, ktoré má svoje meno, adresu, dátový typ a hodnotu.

- Počas behu programu môže premenná nadobúdať rôzne hodnoty.
- Od dátového typu závisí aké veľké miesto v pamäti bude zaberáť a aké hodnoty môžeme do nej vkladať.

Konštanta

- Konštanta je rovnako ako premenná miesto v pamäti, ktoré má svoje meno, adresu, dátový typ, ale na rozdiel od premennej nemôže počas behu programu meniť svoju hodnotu.
- Hodnotu konštantnej môžeme zmeniť pred spustením programu alebo po jeho ukončení.

Dátové typy v jazyku C

- **Najbežnejší a najpoužívanejší dátový typ je celé číslo.**

1. Int (integer)

- Celé číslo.
- Zaberá v pamäti 2B (- 35 000 až 35 000).
- Tento integer môže byť short integer (short int) alebo long integer (long int).

2. Float

- Reálne číslo.
- Zaberá v pamäti 4B.

3. Double

- Dvojnásobok reálneho čísla.

4. Long double

5. Char

- Znak.
- Zaberá v pamäti 1B.
- Napríklad: „ A “, „ X “, „ & “, „ * “

Deklarácia a definícia premennej

Deklarácia premennej

- Oznamuje procesoru, že budeme používať danú premennú, aby sme na ňu vyhradili v pamäti miesto.

dátový typ názov premennej;
int vek; ← deklarácia

Definícia premennej

- Pri definovaní premennej priradzujeme k premennej hodnotu.

názov premennej = hodnota;
priradenie

vek = 18; ← definícia premennej

- Je možné urobiť súčasne deklaráciu a definíciu premennej súčasne.

int vek = 18; ← deklarácia s definíciou

Operátor

Matematické operácie

- Operátor sčítania +
- Operátor odčítania -
- Operátor násobenia *
- Operátor delenia /
- Operátor zvyšku po celočíselnom delení % (nazýva sa modulo)

Typy delenia:

int/int => int

celočíselné delenie

$$7 / 2 = 3$$

zvyšok => $7 \% 2 = 1$

$$12 / 2 = 6$$

$$12 \% 2 = 0$$

float/float => float

$$7 / 2.0 = 3.5$$

float/int => float

$$7 / 2 = 3.5$$

rovná sa ==

Logické operátory

- Rovná sa ==
- Priradenie =
- Nerovná sa !=
- Väčší >
- Menší <
- Väčší alebo rovný >=
- Menší alebo rovný <=
- And &&
- OR ||

Inkrementácia

- Zvyšovanie hodnoty premennej o jedna.

`a = 6;`

`a = 6 + 1;` skrátenejší zápis `a++`

`a => 7;`

- `a++` => postfixový zápis
- `++a` => prefixový zápis

`a = 6;`

`b = a;`

`b => 6`

`b = a++;`

`a => 7`

`b => 6`

- Najprv sa vykoná priradenie `a` až potom inkrementácia.

`b = ++a;`

`a => 7`

`b => 7`

- Najprv sa `a` inkrementuje a až následne priradí hodnotu premennej `b`.

Dekrementácia

- Znižovanie hodnoty premennej o jedna.

`a = 7;`

`a = a - 1;` skrátenejší zápis `a--;`

- `a--` => postfixový zápis

- `--a` => prefixový zápis

```

a = 12;
b = a--;
a => 11
b => 12

b = --a;
a => 11
b => 11

```

- Strácame efektívnosť, pretože používame moc prostriedkov.
- **Printf** vypisuje na obrazovku.

```
printf("Toto je hodnota premennej a: %d", a);
```

meno premennej,
ktorej hodnotu
chceme vypísať

formát, v ktorom chceme
vypísať hodnotu premennej

Formáty načítavania a výpisu premenných

- Pred každým formátom sa udáva znak %.

`%c` => char => znak

`%d` => int => desiatková sústava

`%x` => int => šesnástková sústava, malé písmená

`%X` => int => šesnástková sústava, veľké písmená

`%o` => int => osmičková sústava

`%s` => reťazec => niekoľko znakov

`%f` => float => reálne čísla

Načítanie hodnoty premennej

- Hodnoty načítame do premennej z klávesnice príkazom **scanf**.

Syntax:

```
scanf("formát", &premenná);
scanf("%d", &vek);
```

príkaz na načítanie z klávesnice

názov premennej

odkaz na ADRESU PREMENNEJ

& - ampersand
AND

Vetvenie

- Vetvenie používame v programe vtedy, ak máme viacero možností akými môže program pokračovať ďalej.
- Vetvenie delíme na jednoduché a úplné.

Jednoduché vetvenie

- Používa sa vtedy, ak sa má vykonať nejaká činnosť, ak je podmienka splnená.
- Ak podmienka splnená nie je, program ďalej pokračuje vo vykonávaní príkazov.
- Príkazy za IF sa vykonajú iba vtedy, ak je podmienka splnená. Ak podmienka splnená nie je, príkazy ignorujú.

Syntax:

- *Kľúčové slovo if.*

```
if (podmienka)
{príkaz(y);}
```

Úplné vetvenie

- *Úplné vetvenia sa používajú vtedy, ak má program niečo vykonať, ak je podmienka splnená a ak má program niečo vykonať aj keď podmienka splnená nie je.*
- *Teda či podmienka splnená je alebo nie je, program vždy vykoná nejaké príkazy.*

```

      ak
      ↓
if (podmienka) {príkaz(y);}
      inak → else {príkaz(y);}

if (vek>18) {DOSPELÝ}
else {DIEŤA}
```

Zložené podmienky

- *Sú podmienky, ktoré pozostávajú z dvoch a viacerých podmienok.*
- *Môžeme ich spojiť logickým operátorom AND alebo OR.*
- *Ak ich spojíme logickým operátorom AND, musia byť splnené všetky podmienky v zloženej podmienke, aby sa príkaz vykonal.*
- *Ak je spojená logickým operátorom OR, stačí keď bude splnená iba jedna podmienka.*

Case switch

- *V prípadoch, keď máme niekoľko možností, že premenná môže nadobúdať konkrétnu hodnotu, nie je výhodné používať príkaz if, ale príkaz switch case.*
- *Tento príkaz, sa ale nedá použiť, ak chceme premennej nadefinovať nejaký interval, dá sa použiť jedine vtedy, ak premennej definujeme nejakú hodnotu.*

Názorný príklad na ukážku tejto funkcie:

switch-case

```
switch (premenná) {
case 'a': printf („Ahoj\n“); break;
case 'b': printf („Čaves\n“); break;
case 'c': printf („Sewa\n“); break;
default: printf („Nezadal si žiadnu z možnosť\n“);
}
```

Praktický príklad na ukážku tejto funkcie:

```
switch (typ) {
case 'k': if (váha<=20) {printf („Spaľovňa\n“);}
else if (váha<=200) {printf („Lokálne smetisko\n“);}
else {printf („Centrálne smetisko\n“);}
break;
case 's': if (váha<=10) {printf („Recyklácia\n“);}
else {printf („Triedenie\n“);}
break;
default: printf („Nezadali ste korektné údaje.\n“);
}
```

Cykly

- Cyklus je opakovanie sa nejakého algoritmu (postupnosti príkazov).
- Rozlišujeme tri druhy cyklov:
  - 1. Cyklus so známym počtom opakovaní (FOR)**
  - 2. Cyklus s podmienkou na začiatku (WHILE)**
  - 3. Cyklus s podmienkou na konci (DO-WHILE)**
- Používame ho vtedy, ak vopred vieme koľkokrát potrebujeme aký cyklus zbehol.
- Cyklus sa vykoná iba vtedy, ak je podmienka splnená, to znamená, že sa nemusí vykonať ani raz.
- Cyklus sa vykonáva dovtedy, kým je podmienka platná.
- **POZOR** tento cyklus zbehne vždy aspoň raz.

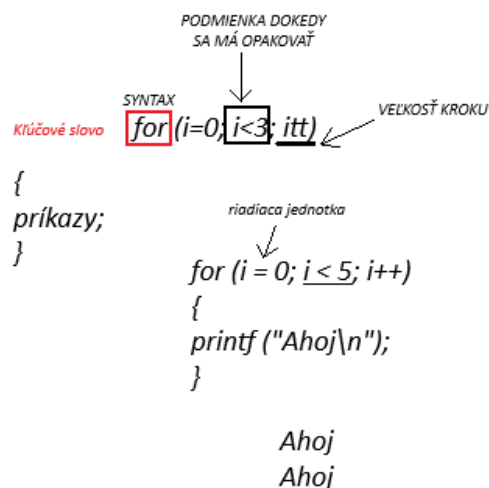
Cyklus so známym počtom opakovaní (FOR)

- **ZADANIE PRÍKLADU:** Vytvorte program, ktorý načíta tri premenné a vypíše najväčšiu.

```
#include <stdio.h>
int main () {
    int cislo; int max = - 30 000;
    int i;
    for (i=1; i<4; i++) {
        scanf („%d“, &cislo);
        if (cislo>max) {max=cislo;}
    }
    printf („Najväčšie číslo je %d\n“, max);
}
```

Syntax:

- **Kľúčové slovo** for.

Generovanie náhodného čísla

```
int main () {  
    srand (time(NULL));  
    int a;  
    a = rand () %10; +1;
```

↳ generuje sa náhodné číslo z rozsahu 0 - 9
1 - 10

Cyklus s podmienkou na začiatku (WHILE)

Syntax:

- Kľúčové slovo while.

```
while (podmienka) {  
    telo cyklu (príkazy);  
}
```

```
while (a<10) {  
    b++;  
    a++;  
}
```

Cyklus s podmienkou na konci (DO-WHILE)

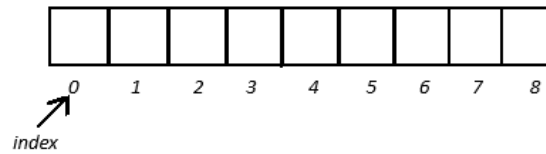
Syntax:

```
do {  
    príkaz (y);  
} while (podmienka);
```

```
do {  
    scanf („%d“, &x);  
} while (x<10);
```

Polia

`int teplota [9]`

`teplota [2] = 34;`

```
for (i=0; i<9; i++)
{scanf ("%d", &teplota[i]);
}
```

Praktický príklad na ukážku tejto funkcie:

```
#include <stdio.h>
```

//Vytvorte program ,ktorý vygeneruje 30 náhodných čísel do 100 a uloží ich do poľa. Ďalej program načíta 10 čísel od užívateľa a tiež ich vloží do ďalšieho poľa. Program zistí či sú čísla ,ktoré sú v jednom aj druhom poli vypíše ich.

```
int main () {
```

```
    srand (time(NULL));
```

```
    int i, j=0;
```

```
    int nacistane [10];
```

```
    int gener [30];
```

```
    int cisla [40];
```

```
    printf ("Zadaj 10 nahodnych cisel.\n");
```

```
    for (i=0; i<10; i++) {
```

```
        scanf ("%d", &nacistane[i]);
```

```
        printf (" * %d * \n", nacistane [i]);
```

```
    }
```

```
    printf ("\nProgram vygeneruje 30 nahodnych cisel do 100.\n");
```

```
    for (j=1; j<31; j++) {
```

```
        gener [j] = rand () %100; +1;
```

```
        printf ("Hodnota %d premennej gener je: * %d * \n", j, gener [j]);
```

```
    }
```

```
    for (j=0; j<30; j++) {
```

```
        for (i=0; i<10; i++) {
```

```
            if (nacistane [i]==gener [j]) {printf ("* %d * ", nacistane [i]);}
```

```
        }}
```

```
        system ("pause");
```

```
        return 0;
```

```
    }
```


Funkcie

- Funkcie sú vlastne podprogramy, ktoré nám uľahčujú prácu tým, že funkciu nedefinujeme iba raz, ale v tele programu ju môžeme zavolať (použiť) ľubovoľný počet krát.
- Tým prechádzame k tomu, aby sme v zdrojovom kóde opakovali, písali tie isté príkazy.
- Funkciu nikdy nedefinujeme v inej funkcii.

Názorný príklad na ukážku tejto funkcie:

```
#include <stdio.h>
int spocitaj (void); <= deklarácia funkcie
int main () {
    int c; c = spocitaj (void);
    return 0;
}
int spocitaj (void) { <= definícia funkcie
    int a, b;
    scanf ("%d", &a);
    scanf ("%d", &b);
    return (a + b);
}
```

volanie funkcie

Funkcie s parametrom

- Funkcia s parametrom narozdiel od funkcie bez parametra posiela funkcii vstupné hodnoty, ktoré je potrebné spracovať.

Praktický príklad na ukážku tejto funkcie:

//Vytvorte program ,ktorý vypočíta priemer z dvoch načítaných známok.

```
#include <stdio.h>
float priemer (float a, float b);
int main () {
    float c1, c2;
    float priemer1;

    scanf ("%f", &c1);
    scanf ("%f", &c2);

    priemer1 = priemer (c1, c2);

    printf ("Priemer známok je %0.02f.\n", priemer1);

    system ("pause");
    return 0;
}

float priemer (float a, float b) {
    return ((a+b)/2);
}
```